

SØ-RESTAURATIONEN

Medlemsblad for Dansk Sø-Restaurations Forening - August 2005 - 96. årgang

SÆRLIG SEKTION SIDERNE 13 TIL 28

Topsiderne: "Anmeldelse" af Tor Nørretranders bog "Menneskeføde. Vejvi anbefaling af at læse Nørretranders bog, og med de seneste 2 debatin

Kontor- og foreningslokaler:

Mose Alle 13
2610 Rødovre

Kontortid: Mandag-torsdag 9-16
Fredag 9-15

Tlf.tid: Mandag-torsdag 9-15:30
Fredag 9-15:00

Telefon: 36 36 55 85

Fax: 36 36 55 80

DSRF

Dansk Sø-Restaurations Forening:
Kontingent (Corlis) 36 36 55 88
E-mail kasserer@dsrf.dk
Forening dsrf@dsrf.dk
Girokonto 542-4437
Hjemmeside www.dsrf.dk
FTF-A (A-kasse) 70 13 13 12

Fagblad

Ole Philipsen (ansvarshavende)
Ole Strandberg (opsætning)
Produktion:
Special-Trykkeriet Viborg
Telefon: 86 62 40 33
ISSN 0 109-026
Oplag: 2.100 eksemplarer.

CO-Søfart

Formand	Ole Philipsen	26371235
Næstform.	Børge Dyrholm	36365590
Fag. sekr.	Ole Strandberg	36365589
Fag. kons.	Martin Nielsen	36365592
Fag.kons.	Chr. Petersen	36365586
Bogholder	Vivi Puge	36365587
Kontorass.	Susanne Jensen	36365593
Kontorass.	Lotte Dehn	36365594

E-mailadresser:
forbogstaver@co-sea.dk
(op @co-sea.dk o.s.v.)

**DSRF er partipolitisk uafhængig,
og må aldrig yde støtte til noget
politisk parti (vedtægterne § 2).**

REDAKTIONEN

af dette nummer
sluttet den 31. juli 2005

Næste nummer

udkommer ca. 8. oktober 2005.
på nettet (www.dsrf.dk) d. 2. oktober.

Stof

til oktober-nummeret skal være redaktionen
i hænde senest den 24. august 2005.

INDHOLD

Leder.....	3
Søkost og sundhed.....	6
Hovmestermøde.....	8
Skovtur.....	9
Tak o.s.v.	10
Ind/Ud.....	12
CO-Sea særsektion.....	13
Nautilus.....	29
BHT & Bornholmstidende.....	30
Faglige sager & noter.....	32
Rids i dansk fagbevægelses... afs 13....	36

ser ud af en overvægtig verden". Med denne citerende appetitvækker - og indlæg i dette nummer, afsluttes kostdebatten for denne gang i fagbladet.

LEDER

Agurketiden i den danske presse startede tidligt i år. Dags Dato og Ekstrabladet havde samarbejdet om en række indslag, hvis hovedbudskab var at de ansatte på danske passagerskibe/færger var fulde og narkopåvirkede nærmest hele tiden. Sprut i overflod, hash til at falde i søvn på og cocain til at holde den gående med. Som vi har fået det fortalt havde TV2 sendt en kvinde i arbejde som tjener ombord, hvor hun aktivt efterlyste fest og farver efter arbejdstid. Samtidig udlovede Ekstrabladet pæne dusører til tidligere ansatte som ville afsløre saftige historier fra livet til søs.

Tid til eftertanke om almindelige menneskelige problemers reelle omfang, var der ikke tid, lyst eller vilje til. Pinligt var det at erhvervets minister, og flertallet af de søfartspolitiske ordførere, som sædvanlig ikke lod en chance for at komme i medierne gå fra sig, og som sædvanlig igen udstillede hvor lidt de egentlig ved om hele søfarterhvervet, for åben skærm. Og lidt morsomt at næstformanden for det norske sømandsforbund, straks erklærede at det er et rent dansk problem, det sker ikke i norske skibe. Hvorefter det kom frem at der sker præcis det samme antal afskedigelser i norske passagerskibsrederier p.g.a. spiritus og stoffer, som i danske. Man siger at den tyndeste bog i verden er den om norsk humor. Den tykkeste er måske den om norsk dobbeltmoral.

At de pågældende medier ikke selv var mere kritiske med deres kildemateriale undrer sikkert de færreste. En "god" skandalehistorie med fede overskrifter skal bære hjem i agurketiden. Mest tydeligt gik det helt over gevind, da man skulle inddrage BornholmsTrafikken i den erklærede skandale. Det eneste vidne man kunne finde var en tidligere ansat, som for et par år siden blev bortvist for tyveri fra skibsklubbens kasse ombord, og som beskyldte de ansatte for at vakle fulde rundt i København.

Alle i erhvervet er uden undtagelse enige om, at ingen søfarende som indgår i sikkerhedsruller, må være fulde eller lallende når skibet er i søen, uanset arbejdsfunktioner ombord. Danske passagerskibsrederier har i dag strikse regulativer om alkohol og stoffer, som skal underskrives ved ansættelsen, og som medfører bortvisning når der sker konstaterede overskridelser. Det er forholdsvis nyt i søfarten og der er sket mange stramninger i de seneste år, bl.a. kombineret med uvarslede test.

Ansatte på passagerskibe repræsenterer et generelt udsnit af den danske befolkning, med samme tilbøjeligheder som resten af befolkningen. Der vil derfor være

fortsættes side 4

Al videnskab er præget af støjende praleri, billig markedsføring og selvhøjtidelig tomgang, men intet felt så stærkt som forskningen i ernæring, der synes lige så fattig på faktisk viden, som den er rig på gennemslagskraft i medierne. Tomme tønder der buldrer.

enkelte der træder ved siden af, lige som der er spritbilister, selv om alle ved det er forbudt. At der hver dag kan findes spritbilister som udsætter andre mennesker for livsfare, får dog ingen til at påstå vi alle kører rundt i en salig brandert.

Det er op til rederiet gennem skibsledelsen at sørge for at brud ikke sker. Det sker ikke bedst ved totalforbud, da det ikke vil gøre andet end at skabe en "undergrunds" kultur, men ved at leve op til ledelsesansvar og aktivt sørge for at der ombord er faste holdninger og konsekvens i dagligdagen.

Ministeren har nu som handlekraftig medieaktør bekendtgjort, at der skal indføres faste promillegrænser til søs, uagtet rederierne i Danmark faktisk har regler som er meget mere restriktive end tilsvarende regler på landjorden.

Og så skal vi huske at vi har med mennesker at gøre, på godt og ondt, indtil den dag vi har valgt at vi hellere vil skælde ud på en maskine eller robot, som ødelagde det som skulle være en fornøjelse, eller som ikke virkede da skibet sank.

AOP

KURSUS OM LIVET SOM SENIOR

Foreningen arrangerer den **10. og 11. oktober** 2005, i samarbejde med PFA Pension, et kursus om livet som senior.

Kurset henvender sig til foreningens medlemmer i aldersgruppen 50-65, og vil omhandle emner som økonomi, jura og en lang række andre emner af betydning for "den 3. alder". Ægtefæller/samleverer er også velkomne til at deltage.

Kurset afholdes i Svendborg,

koster kr. 300 pr. person og inkluderer – udover selve kurset – overnatning på Hotel Svendborg fra den 10. til den 11. oktober, samt mad og drikke.

Tilmelding sker ved henvendelse til foreningen, og sidste frist for tilmelding er fredag den **23. september** 2005. Der er et begrænset antal pladser til kurset, så der tilmeldes efter "først til mølle" princippet.

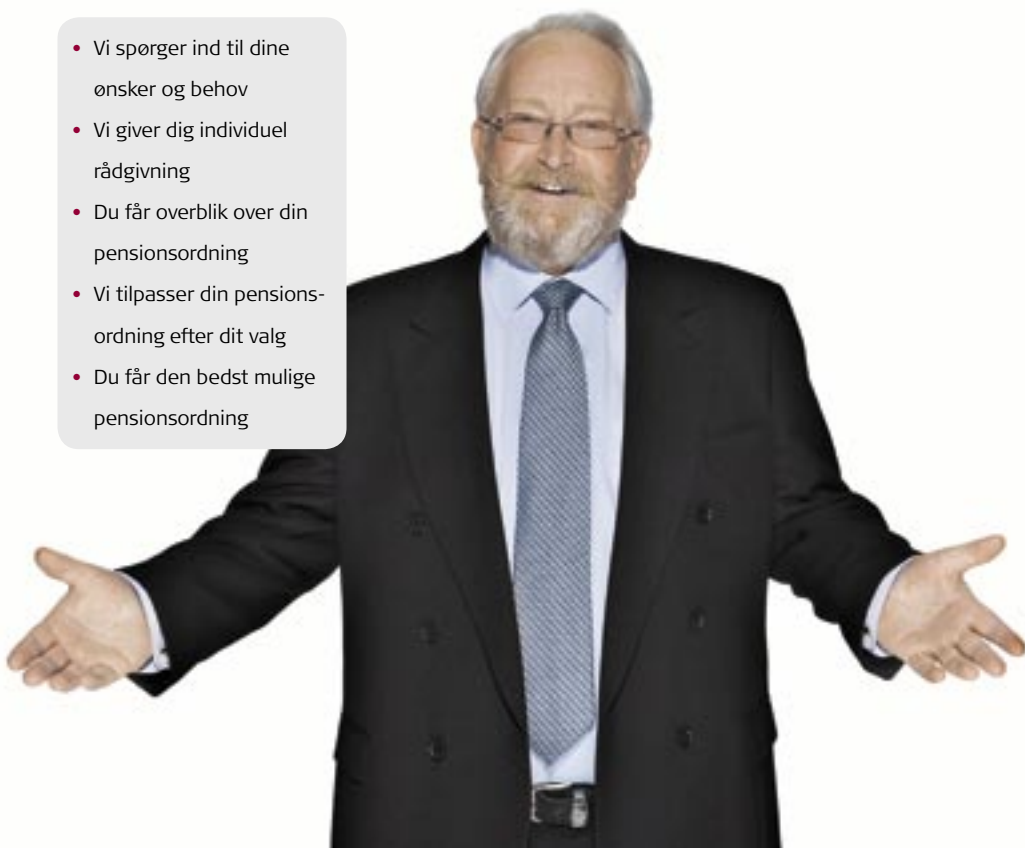
Vi er blevet narret til at frygte fedme, frygte føden og frygte vores egen krop. Men det er narreværk. Det er ikke sundt at være fed, men sygdomsrisikoen er langt mindre end man plejer at høre. Man bliver ikke syg af at være fed, men fed af at være syg. Vi er blevet narret til at tro, at det er vores egen skyld.

PFA
P E N S I O N

Du skal være 100 procent tilfreds, når jeg har rådgivet dig

Vi tager det personligt, når vi rådgiver dig. For det er dig og dine ønsker, det drejer sig om. For os handler en god, individuel rådgivning om, at vi får spurgt ind til dine ønsker og behov, så vi kan give dig et enkelt og forståeligt overblik over lige præcis dine muligheder. Kun på den måde kan du tage de rigtige beslutninger, så du er 100 procent tilfreds.

- Vi spørger ind til dine ønsker og behov
- Vi giver dig individuel rådgivning
- Du får overblik over din pensionsordning
- Vi tilpasser din pensionsordning efter dit valg
- Du får den bedst mulige pensionsordning

Bygger på forståelse

Stivelse er mad, som man bliver sulten af at spise. Og derfor får den en til at spise endnu mere så man bliver endnu mere sulten. Og så fremdeles. En afhængighed, som man gør klogt i at bryde. Er man først fri af stivelsens trædemølle forsvinder også trangen til sukker og fedtstof med salt på.

SØKOST OG SUNDHED

LÆSERBREVE

Som bemærket øverst side 2, slutter kostdebatten *for denne gang* i fagbladet. Rigtig slutter den jo nok ikke i overskuelig fremtid.

I redaktionen synes vi at kaptajnens indlæg er på eller over kanten af det alt for personlige. Vi har alligevel valgt

at bringe det for at vise, hvordan netop denne debat kan bringe "det værste og bedste" op i os alle. Ligesom vi ikke ønsker at blive beskyldt for nepotisme.

Skotvig burde selvfølgelig have lov at svare, men slut må være slut.

Af: Niels Jørgen Skotvig, hovmester, 54 år hvoraf 29 år til søs

Kommentar til hovmester Claus Peder Buch (blad 3/2005)

Tak for dine mange belæringer om hvordan maden skal anrettes. Det er dejligt med så dygtige folk her i rederiet. Vi andre er åbenbart bare nogle tumper der ikke ved en dyt om hverken madlavning eller rederiets procedurer, og som ikke vil gøre som foreslået af de frelste støttepædagoger fra bl.a. Søfartens Arbejdsmiljøråd og Styrmandsforeningen.

Og lad mig så lige rette en misforståelse. Jeg mønstrede ØK i 1965, her i rederiet i 1979, og kunne i år have 40 års sejltid hvis jeg ikke havde arbejdet 10 år andre steder end i skibe. Men ikke engang dengang fik vi på noget tidspunkt kød i mørke 3-4 gange om ugen - med mindre du da kogte

Sult er på dagsordenen for knap en milliard mennesker. Fedme og overvægt er et problem for godt en milliard mennesker. Forklaringen er, at ikke bare underernæring, men også fedme er et udtryk for fattigdom. Økonomisk fattigdom og teknologisk fattigdom.

dine frikadeller og hakkebøf i sovsen inden serveringen(!). Mit lange indlæg var ment som et humoristisk causeri over temaet at al mad bliver kedelig uanset hvor du får den. Også din mad Claus. Så tør øjnene og tag en kiks. Uanset hvor mange wok-retter du laver, vil der altid være nogen som ikke er tilfredse.

En stor del af dit indlæg er en direkte afskrift af ernæringskonsulent Karen Svarre Asmussens synspunkter. Og for at det ikke skal være løgn, citerer du mit indlæg i lange baner. Sagde du fantasi? Prøv at sejle supertank i årevis, så ved du hvad fantasi er når du er færdig. Du spilder en masse spaltepåsæt på bla at fortælle at arbejds sproget her hos os er engelsk. Hvad i wokgryden har det med Arbejdsmiljørådet og udgivelsen af den blå pampflet "Seafood at Sea" at gøre? Intet!

Du kan tro kære Claus at vi andre også gerne vil være kreative. Og at vi er det.

Af: Christian Engelbrecht Roerbeck, kaptajn, 42 år heraf 20 år til søs

Kommentar til hovmester Niels Jørgen Skotvig.

Har nu med stor interesse læst dine to læserbreve.

Hr. Skotvig startede med at al mad var kedelig, da han var baby, da han gik i skole, da han blev voksen og så videre. Når al den mad Hr. Skotvig nu er blevet udsat for op gennem tiden har været så kedelig, hvorfor har Hr. Skotvig så ikke gjort det til sit mål at gøre noget ved det? Jeg mener, en mand der syntes al mad er kedelig, der uddanner sig til hovmester,

Der er mange thai og filippinske retter der sagtens kan gå i sammenligning med andet spændende mad som wok. Nu skal jeg skære det ud i kinakål. Vi vil ikke dikteres Claus. Og vi vil ikke have skylden for at folk buler ud de forkerte steder. Vi vil have lov til at lave mad, også spændende mad, uden ustandselig at få bebrejdelser for at folk bliver fede. Her ombord hvor jeg for øjeblikket er, bugner bordene af grønsager og frugter, ris og pasta, kartofler og sovs og al det andet. Der bliver taget godt fra, men ingen kontrollerer hvem der spiser hvad. Dette er humlen i mit indlæg.

Jeg synes Arbejdsmiljørådet burde vende sine kræfter mod de andre og langt større opgaver der venter. Hviletidsbestemmelser, vibrationer, støj og indsivning af røg og gasser i skibe. Ikke specielt i vores skibe, men generelt. Men det er som sædvanligt let og taknemmeligt at kaste sig over hovmesteren, da han jo står alene. Her slutter kostdebatten for mit vedkommende.

det MÅ da være fordi han bestemt mener han kan gøre det bedre selv?

Når man så læser Hr. Skotvigs læserbreve, kan man jo godt nok blive i tvivl... med den modstand mod fornyelse i form af diverse moderne kogebøger og lignende, kan jeg faktisk kun tro Hr. Skotvig laver den samme mad, som han lærte på skolen for længe siden, og Hr. Skotvig - den er kedelig.

Nu har jeg været i firmaet i 20 år, så Hr. Skotvig kan ikke påstå min erfaring kun er 1/2-10-kaffe (den var under lavmålet mht. ostmd. TKJ), og min erfaring siger at det faktisk i dag er de færreste der vil have fed sovs & kartofler til alt. Og jo - der findes hovmestre, der kører på 14-dages planer, jeg har sejlet med over 30 forskellige hvor

BMI er bare et tal. Men det er et nyttigt tal, fordi det gør det muligt at sige, om man har en vægt, som er så unormal, at man enten skal komme med en god forklaring (såsom at man er bodybuilder) eller også må indse, at man er overvægtig.

jeg formoder det er ret begrænset hvor mange forskellige hovmestre Hr. Skotvig har sejlet med.

På det skib jeg er på, er vi så heldige at have en hovmester, der bruger megen tid på at eksperimentere med nye & moderne retter. Han har oven i købet længere tid til søs end Hr. Skotvig - og han syntes det er sjovt. Vi andre er begejstrede. Vi får ikke alene god mad, vi får mere afvekslende mad end jeg har fået af nogen anden hovmester jeg har sejlet med gennem årene.

Med hensyn til frugtforbruget, kan man jo undre sig. Min besætning har spist 100 kg. frugt på 4 uger, men det er jo også papaya, mango, kiwi, banan og meloner - ikke ret mange æbler. Men de "eksotiske" frugter burde Hr. Skotvig også kunne skaffe på den rute han sejlede på.

Der er jo ingen der taler om a la carte køkken med individuelle retter, men Hr. Skotvig, vores hovmester klarer fint det med de nuancerede retter og lidt til dem der gerne vil have noget let. Men han går også op i sit arbejde.

Med hensyn til overvægtige kolleger. Jo, dem er der da nogle stykker af - også her ombord kunne et par stykker af os godt

tåle at tabe et par kilo, men det er jo svært med en høker, der laver god mad. Her ombord er det i hvert fald ikke på grund af sloppen - der er stort set intet salg i den. Har Hr. Skotvig overvejet om besætningen på hans meget omtalte sidste skib spiste så meget slik & nutella, fordi de i virkeligheden ikke kunne lide maden, og skulle leve af et eller andet? Min erfaring er, at jo bedre maden er, jo mindre er salget i sloppen.

Der er absolut ingen, der glæder sig over at der bliver færre danskere, men det er jo nu engang udviklingen. På januarlisten var der, undtaget supply, 98 skibe bemanded fra København, så 80 danske hovmestre er da egentlig udmærket.

Noget søfolk altid har været gode til er at tilpasse sig til forholdene. Det er for nogen flere udenlandske kolleger, og for nogen mere nuanceret kost. Tilpasning er vigtig - specielt nu, hvor vi selv har overtaget budget- & indkøbsansvaret. Hr. Skotvigs læserbreve antyder at han er en af dem, der dog ikke kan tilpasse sig.

Hr. Skotvig skriver til sidst: "Få mod til at ændre det du kan", - så prøv dog selv at følge med tiden, eller tag konsekvensen og gå i land!

HOVMESTERMØDE 26. SEPTEMBER 2005

Der afholdes hovmester-møde på Hotel Nyborg Strand mandag den 26. september kl. 11 til ca. 15. På mødet vil formanden orientere om hvad der er sket i foreningen siden sidste møde, samt andre relevante emner. Men som altid vil det være de fremmødte der sætter dagsordenen og bestemmer diskussionen.

Tilmelding til Corlis på kontoret - 36 36 55 88 eller e-mail kasserer@dsrf.dk senest den 15 september.

I løbet af et år udskiftes 98 procent af atomerne i kroppen..... Problemet med overvægt og fedme er måske ikke så meget at forstå, hvorfor man tager halvandet kilo på i løbet af et år, men hvorfor man ikke tager halvandet ton på.

SKOVTUR

Tirsdag d. 27. september

Tilmelding senest mandag d. 12. september (36 36 55 85).

Skovturen er kun for foreningens medlemmer samt ægtefæller/samleverere.

Kontingentfrie medlemmer og deres evt. ægtefælle skal ikke betale. For alle andre koster skovturen 100 kr. pr. person.

Busafgange:

Museumspladsen i Esbjerg: 09:30

Fredericia Banegård: 10:45

Reventlowsgade (bag hovedbanegården København): 09:00

Slagelse Banegård: 10:15

Retur: Ca. kl. 18:00

PROGRAM:

Besøg H.C. Andersens hus i Odense, med guidede rundvisninger.

Frokost/middag: Restaurant Kvægtorvet.

Restaurant KVÆGTORVET

I centrum af Odense ligger en 100 år gammel restaurant med et køkken i særklasse, et unikt vinkort og velbevaret atmosfære i de smukt moderniserede lokaler.

Alt hvad den levende organisme gør, handler om at holde det indre miljø konstant... Den lille celle inde i mellemgulvet opdager aldrig, at den er i sauna... Kroppens visdom består i at den kan opreholde et konstant indre miljø midt i et omskifteligt ydre miljø.

Runde fødselsdage i perioden 13/08/05 - 14/10/05

Verner Stoklund - Baskærvej 25, 6040 Egtved - fylder **50 år den 17. august.**

Aksel M.W. Jespersen - Ingvorstrupvej 2, Revn, 8500 Grenå - fylder **60 år den 23. august.**

Tove Nielsen - Buskevej 8, 3751 Østermarie - fylder **60 år den 24. august.**

Karen Marie Pedersen - Blomsterparken 34, 4220 Korsør - fylder **60 år den 29. august.**

John B. Rasmussen - Notarvænget 14, 5700 Svendborg - fylder **85 år den 31. august.**

Jens Frede Jensen - Nørrebrogade 24, Solbjerg, 8900 Randers - fylder **50 år den 6. september.**

Mauricio Bantogon Matunog - Oliefabrikvej 258, 2770 Kastrup - fylder **50 år den 22. september.**

Helga Glimberg Sommer - Vippebakke 6, 3740 Svaneke - fylder **60 år den 29. september.**

Preben Rønne - Fyrparken 408, 6710 Esbjerg V - fylder **60 år den 3. oktober.**

Poul Bernhard-Petersen - Furreby Kirkevej 4, Furreby, 9480 Løkken - fylder **60 år den 14. oktober.**

JUBILÆUM I perioden 13/08/05 - 14/10/05

Henrik Rasmussen har den 1/9 2005 været medlem af foreningen i 25 år.

Birthe Jytte Merkel har den 1/9 2005 været medlem af foreningen i 25 år.

Peter Beyer Jacobsen har den 1/9 2005 været medlem af foreningen i 25 år.

Chresten Iversen har den 12/9 2005 været medlem af foreningen i 40 år og udnævnes derved til æresmedlem.

Else Borup Thomsen har den 1/10 2005 været medlem af foreningen i 25 år.

Derfor må synspunktet være dette. Vi er gode nok, vores kroppe er kloge nok, men et eller andet, vi har gjort ved vores ydre miljø, har hylet kroppen ud af det, så den ikke kan udfolde sin visdom.

Tusind tak for lysestagerne som jeg har modtaget i anledning af min 60 års fødselsdag.

*Med venlig hilsen
Frank Henriksen*

Tak for de flotte lysestager jeg fik i anledning af min 50 års fødselsdag d. 17/5-2005.

*Med venlig hilsen
Tom Bjørn Rene Larsen*

Mange tak for gaven i anledning af mit jubilæum.

*Med venlig hilsen
Anny Petersen.*

Tak for at blive mindet og påmindet om hvor længe man har været medlem i Dansk Sø-Restaurationens Forening. 40 år er omtrent halvdelen af min levetid. Den dejlige gave som jeg samtidig fik, skal nok hygge varme sommeraftner på terrassen og holde gode erindringer i live.

*Tusind tak og mange hilsner
Ursula Perbrandt*

Tusind tak for de flotte lysestager, jeg modtog til min 60 års fødselsdag d.22/6.

*Med venlig hilsen
Ellen M. Lund*

Vi mindes

Kirstine Lund Jensen, f. 28/2-1913, er afgang ved døden d. 27/6 2005.

Alma Elin Polonius, f. 5/10 1922, er afgang ved døden.

Der er et listigt træk ved stoffer, man bliver afhængige af: De kalder på sig selv... Cigaretrygeren glemmer kun at han ryger, når han ryger... Samme type mekanisme fremkaldes af føde med højt glykæmisk indeks: Mad der gør en sulten efter mere mad ... Sådan føde har ikke været med os ret længe i historien, nogle få hundrede år.

Indmeldelser i perioden 24-05-2005 til 15-07-2005

IND	EFTERNAVN	FORNAVN	REDERI
01-04-2005	Madsen	Ann-Li	Bornholmstrafikken A/S
01-05-2005	Hounisen	Dennis	Bornholmstrafikken A/S
01-07-2005	Kofoed	Marianne	Bornholmstrafikken A/S
12-05-2005	Ribeiro	Alexandre Vilar	DFDS
23-05-2005	Zilic	Darijo	DFDS
30-05-2005	Hansen	Tanja	DFDS
30-05-2005	Nielsen	Peter Holm	DFDS
30-05-2005	Svalheim	Thomas Daniel	DFDS
01-06-2005	Melka	Samuel	DFDS
01-06-2005	Werner	Ditte	DFDS
21-06-2005	Flensborg	Rebecca	DFDS
21-06-2005	Juhl	Tine Nyholm	DFDS
28-06-2005	Kjær	Louise Kristina	DFDS
01-07-2005	Borup	Marianne	DFDS
01-07-2005	Honoré	Pernille	DFDS
01-07-2005	Jensen	Nikolaj Kuch	DFDS
01-07-2005	Ludvigsen	Martin Marconi	DFDS
01-07-2005	Ryom	Charlotte	DFDS
01-05-2005	Clausen	Jacob Schou	Maersk Supply
01-07-2005	Nielsen	Hans Gert	Maersk Supply
02-06-2005	Nygreen	Jan	Polar Seafood
23-05-2005	Kielsen	Jørgen Børge	Royal Arctic Line A/S
01-07-2005	Dal	Pernille	Royal Arctic Line A/S
01-07-2005	Hedegaard	Dorte	Royal Arctic Line A/S

24

Slettet p.g.a. restance

Rene Bjarne Elkær Jan Jacobsgaard Morten	Isaksen Sørensen Jensen Engdahl	Torm DFDS
---	--	----------------------

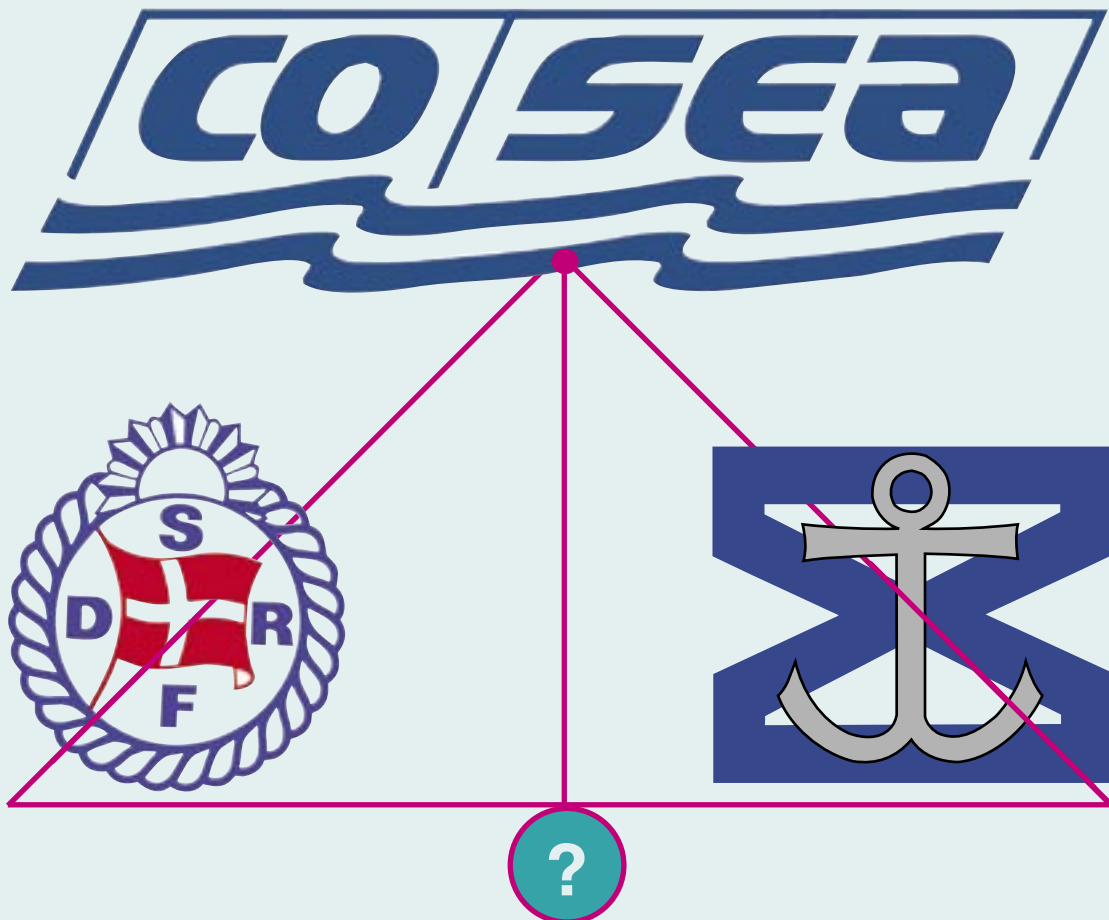
Ind/Ud maj 2005

Ind	22
Ud	18
Netto	4

Ind/Ud juni 2005

Ind	6
Ud	7
Netto	-1

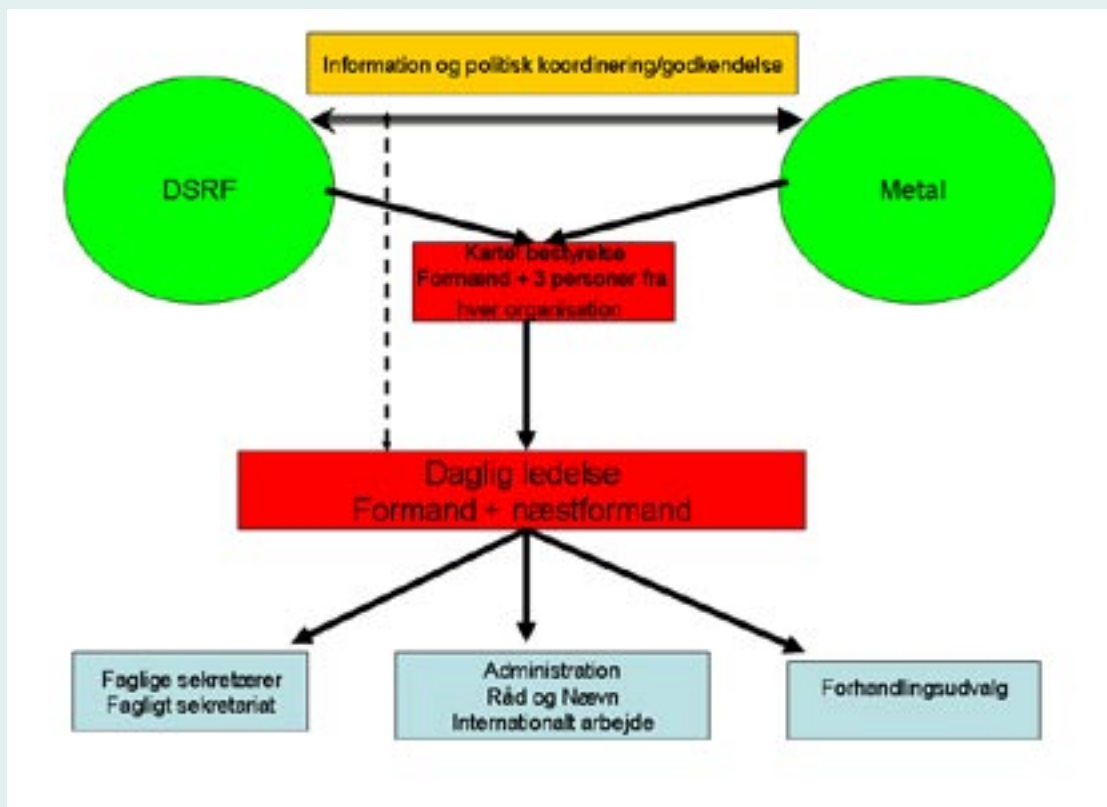
Fedt-fobien har faktisk villedt forskere i adskillige årtier - og måske endda gjort ondt værre, når det gjaldt den begyndende fedmeepedemi. Man bliver fed af at spise fedt. Spørgsmålet er bare om det passer. Man bliver jo ikke grøn af at spise grønt eller sød af at spise sukker. Der må være nogle argumenter.

I DENNE SEKTION PRÆSENTERER ALLE DE ANSATTE MOSE ALLE 13 SIG SELV. FØRST OG SIDST STRUKTUROVERSIGTER M.V.

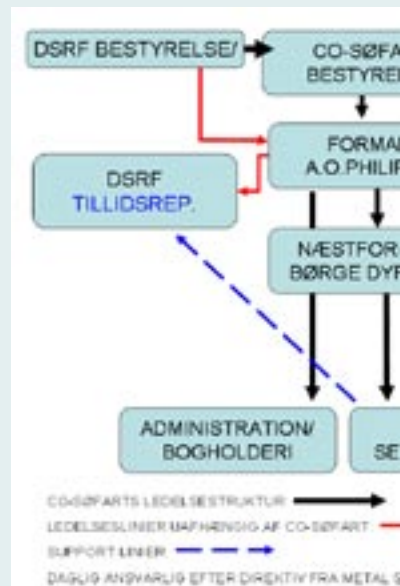
Kostpyramidens basis - kartofler, ris, pasta og brød - bliver anbefalet fordi det er billigt, ikke nødvendigvis fordi det er det sundeste Fødevarehistorikeren Harvey Levenstein går så vidt som til at sige, at de amerikanske myndigheder har anbefalet befolkningen at spise det, der var i overskud fra landbrugsproduktionen.

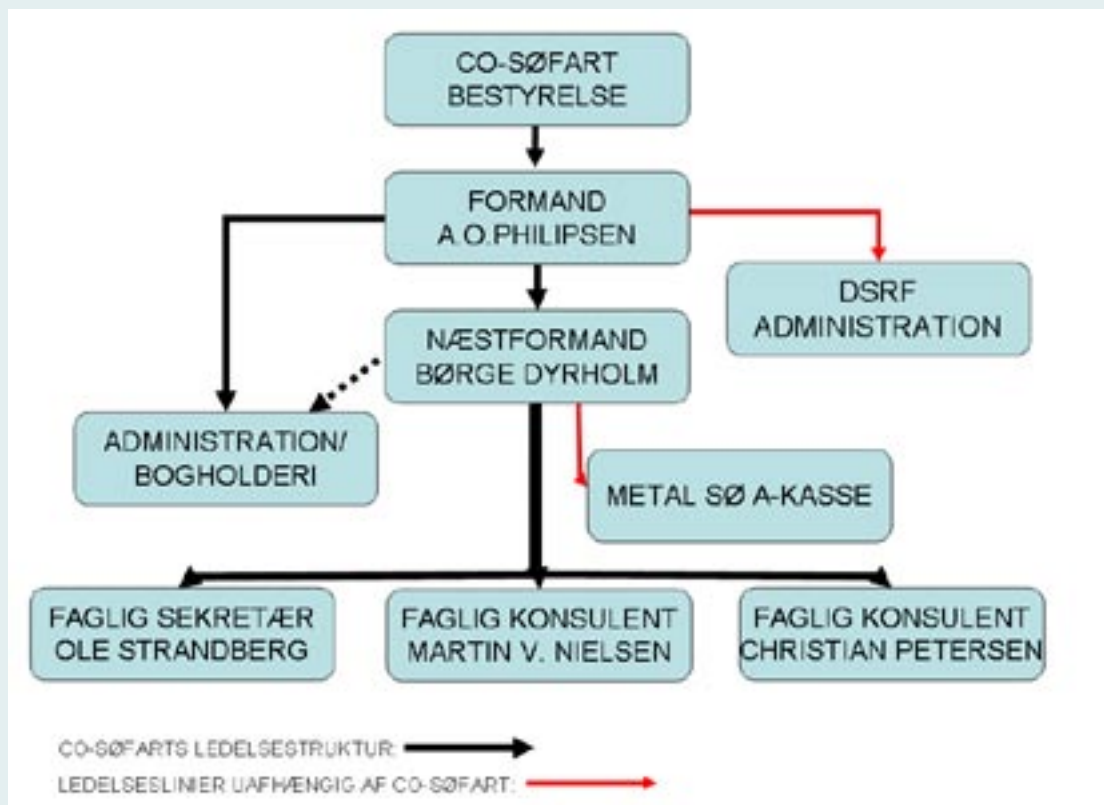
Er det et skridt imod en fusion? Det er muligt, men så bliver det når medlemmerne beslutter/ønsker det. Der vil heller ikke være tale om formuesammensmeltning.

Det vi ønsker er at blive den dominerende danske søfartsgruppe, både nationalt og på den internationale scene. Men, det bliver stadig Dansk Sø-Restaurationers Forening som skriver under på vores overenskomster, og Metal Søfart som skriver under på deres overenskomster.

*A.O. Philipsen
generalforsamlingen i DSRF
2004*

Det mest interessante er, om kostrådene virker ... Det er nøje undersøgt og svaret er helt entydigt: Kostrådene virker ikke fremmende for sundheden. ... Så Willetts hovedpointe er, at det simpelt hen er noget sludder at sige ja til kulhydrat og nej til fedt...
 Man skal sige nej til dårligt kulhydrat og nej til dårligt fedt.

Jeg brænder for det her. Det er en fantastisk spændende udfordring at være med til at udvikle Metal Søfart og CO Søfart.

Jeg var meget glad for mit arbejde i Mærsk Supply, men når man får sådan en mulighed, gælder det om at gribe den. Det er ikke sikkert at der nogensinde kommer en lignende mulighed igen.

Martin V. Nielsen
 Metal Søfart bladet juni
 2005

... mere og mere på grund af den afhængighedslogik, som kulhydraterne udløste. Det var kostrådene, der skabte fedtepedemien, hvis denne forklaring har noget på sig.

Formand

A. Ole Philipsen

Alder 44½

Formand DSRF maj 1999

Ja, Hvad pokker skal man stille op når foreningens fagbladsredaktør/faglige sekretær, pludselig meddeler at nu har vi bare alle sammen at skrive et CV til næste nummer af fagbladet. Man mener jo egentlig at medlemmerne vel ved det i forvejen, for det stod også i fagbladet da man blev valgt til formand for Dansk Sø-Restaurationens Forening. Men efter at have stønnet lidt over at den sk*** Sk** nu igen har tvunget en til at skulle producere et stykke papir til bladet (så der er mindre han selv skal lave), så må jeg jo erkende at der faktisk er gået mere end 6 år siden valget og ca. 2000 personer har været igennem

medlemssystemet i samme periode, så måske var det på tide igen.

Navnet: Hvad A står for er en hemmelighed mellem mig og skattevæsnet (og ganske få andre udvalgte).

Slægt: Familie på mødrene side alle søfolk stammende fra Færøerne, den fædrene side embedsmænd og bønder fra Sønderjylland (bruger stadig hilsen "mojn").

Vægt: Har ikke turde stå på en vægt i årevis, men ca. 10 kg. mere end ved valget i 1999.

Karriere før livet til søs: Efter at have levet, kæmpet imod og delvis hadet skolesystemet igennem 12 år, direkte ind til militæret, hvor jeg endte med at blive hæn-

Vi passede bedre til stenalderlivet - og var derfor sundere dengang. Agerbruget blev en sundhedsmæssig katastrofe.

gende i 5 år. Derefter påbegyndt studier uden dog at gøre det til en særlig kunstart, men nok til at kunne hæve SU (det var før klippekortsystemet).

Så til SØS: Efter min familie havde kikket på dette dåreliv i et par år, besluttede familiens Grand Old Lady (min mormor) at jeg måtte en tur til søs, for at få faste holdpunkter i tilværelsen, og for at opdage at man ikke får alt forærende her i livet. Da jeg var studie/livstræt hoppede jeg med på vognen. Alle i den mødrene side af familien var matroser, styrmænd eller maskinmestre, men da jeg jo ikke mente at det skulle blive en livskarriere til søs, bare en 6 måneders ferierejse med alt betalt, ville jeg ikke spille 5 måneder på søfartsskole, derfor måtte det blive kabyssen. Min kulinariske viden var dengang nok til at åbne en dåse spaghetti i tomatsovs og varme den i kollegiekøkkenet.

Og så skete det: Jeg kom ud som koks-math, og havde en god tid, så da første udmønstring var overstået, blev det en til og så nok en til. Trangen til at komme tilbage til studielivet forsvandt lynhurtigt. Det passede mig strålende at kunne sejle en periode og så holde fri i en periode, hvor man kunne gøre hvad man følte for. Så jeg endte med at blive skibskok af lyst til livsstilen/rytmen.

O.S.V: Jeg var heldig at jeg kom til søs, i den sidste ende af de gode gamle dage. Vi var mange på skibene, der var hyre at få, så man kunne skifte rederier, når man havde brug for at prøve nye ruter og verdensdele. Jeg sejlede bl.a. i DFDS (fragtskibe & passagerskibe & krydstogt), A.P.Møller, Kosan Tankers (før Lauritzen

købte det), Elite Shipping, og ikke at forglemme verdens bedste rederi Nicolaisen & Otto på gode gamle M/S "Iben". I 1989 kom jeg på Borerigge hos A.P.Møller, hvor jeg var i knap 2 år, hvorefter det blev hovmester i rederiet indtil udgangen af 1997, hvor jeg fik orlov for at kunne tage jobbet som hovmester på skoleskibet "DANMARK".

I 1997 var jeg blevet valgt ind i DSRF's bestyrelse, i forbindelse med al den uro der dengang var i foreningen. I maj 1999 blev jeg valgt til formand for DSRF og i november 1999 startede landkarrieren som fagforeningsmand.

Refleksioner: Jeg har været privilegeret. Fået lov til at sejle, næsten altid hvor jeg selv følte for det, og ikke mindst prøvet mange forskellige skibstyper. Livet til søs som det udviklede sig efter starten af 1990'erne betød, at jeg ved at bruge hjemmeperioderne også fik afsluttet mine gamle studier, og faktisk for 1 år siden påbegyndte et nyt ved siden af arbejdet som formand. Jobbet som formand har også lært mig en hulens masse, bl.a. hvordan man omgås mærkelige fagbladsredaktører, og hvordan man skal yde konstant 100% indsats for at være sin løn bekendt. Jobbet som formand er ikke et arbejde, det er en livsstil og man kan kun være taknemmelig overfor de mange venner som er hængt ved, på trods af evige aflyste aftaler m.m. Samt forståelse for de kærester der ikke gjorde det.

Og så lære hvordan man virkelig kan pi**e en fagbladsredaktør af.

Når han forlanger en A5 side, skriver man 1½ A4 side, så må han sgu selv finde ud af at forkorte det.

For 10.000 år siden gik vi bort fra at spise et enormt varieret udbud af planter og vilde dyr, for at koncentrere os om nogle meget få planter, som vi selv dyrkede ved at udsætte jorden for en vedvarende katastrofe i form af pløjning og græsning.

Født den 30. januar 1943.

1958: I lære som maskinarbejder hos Hestebach Jørgensens Maskinfabrik i Hobro

1959: Valgt som lærlingeformand for Danske Smede og Maskinarbejderforbund – Hobro afdeling.

1962: Udlært

1962 – 1964: Soldat

1964 – 1977: Arbejdet som reparatør på Hobro Slagteri

1964: Valgt som svenderepræsentant samt bestyrelsesmedlem

1965: Valgt som tillidsmand

1969: Valgt som afdelingsformand som fritidsjob

1977: Valgt som fuldtidsformand for Dansk Metal – Hobro afdeling

1978: Valgt på Kongressen til Dansk Metals Hovedbestyrelse

**Næstformand
Børge Dyrholm**

Alder: 62

Ansæt Dansk Metal: 1977

CO-Søfart

1984: Ansæt i Dansk Metal som instruktør på Metalskolen i Jørlunde

1989: Konsulent i Dansk Metal

1990: Faglig konsulent i Metal Søfart

1992: Udnævnt til sekretær i Dansk Metal

1993: Udnævnt til Næstformand i Metal Søfart

2005: Næstformand i Metal Søfart samt Næstformand i CO-Søfart

Dansen med mor, ca. 26 år.

Ikke alene er det meste af det, vi spiser, græs, men den del af græsset vi spiser, består af noget, vi egentlig ikke kan fordøje: Stivelse. ... overgangen fra at jage og samle til landbrug i sidste ende medførte mere arbejde, lavere kropshøjde, værre kost og større sygdomsbyrde.

Født julen 1943. Far karetmager og bygningssnedker immigreret fra Sverige. Mor hjemmegående og rengøringsarbejder immigreret med østeuropæisk sigøjnerfamilie.

Smidt ud af folkeskolen i 1957-58 som ubrugelig eller opsætsig eller begge dele. Det lakoniske brev fra "Parkskolen" i Ballerup lød vist på "uegnet". Diverse jobs. Rygsækrejse et års tid i 1960-61 i Europa og Nordafrika. Kontoransat. Student fra aftenskole 1965. Stud.polit.

Droppet ud fra universitetet i "60'erne" - der var langt sjovere udenfor end indenfor de akademiske mure og foreløbig var livet uendeligt foran. Sekretær for Studenter-samfundet, Russel-tribunalet, redaktør af diverse over- og undergrundsblade ("Arkitektur og Billedkunst", "Hætsjij"...) og en del videre "ungdomsoprør". 1970 udbrændt og fattig og alt for mange uåbnede rudekuverter. Havnearbejder 1970-74 "Frihavnen" og "Larsens Plads" i København. Telegrafist fra aftenskole.

Sejlende telegrafist fra 1974-1992 afbrudt af 3 år på kystradiostation i Grønland 1983-86 (tillidsrepræsentant og formand for grønlandsudvalget i RAF-1917). Rede-

Faglig sekretær
Ole Strandberg
Alder: 61
Ansæt DSRF: 1997
CO-Søfart

rier: Concord Line, J.L. Lauritzen, Torm, KNI, Kosan Tankers, Blæsbjerg Marine (1 år med pilgrimme i Rødehavet, ægyptisk besætning og ihærdige forsøg på at studere Koranen), Fred. Olsen Line, DFDS.

1993-1996 radiotekniker og operatør for FN, Røde Kors og Caritas i Somalia (2 år), Rwanda (1 år) og Syd Ossetien i Kaukasus-bjergene (½ år).

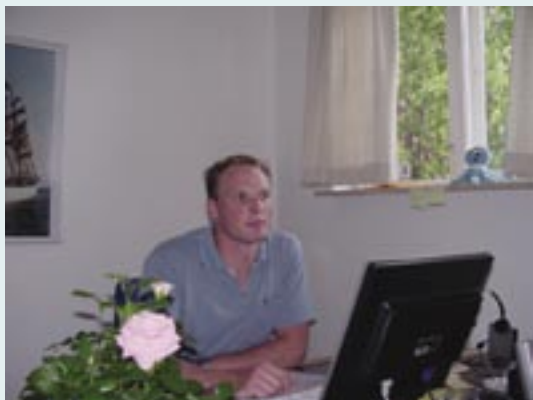
4 ægteskaber og minimum 2 børn – efter sigende 3.

Nogen kalder mig stadig en gammel hippie og det er de hjerteligt velkomne til, selvom historien er krydret med en del flagstænger.

Ca. 25 år gammel med hustru nummer 2 som 35 år senere er blevet til hustru nr. 4.

Kornet males, så der kun er stivelsen tilbage. Risen poleres, så der kun er stivelsen tilbage. Majsens er forædlet, så sukkerindholdet er meget større.

Faglig konsulent

Martin V. Nielsen

Alder: 29

Ansæt Metal Søfart: 2005

CO-Søfart

Uddannelse: 10. klasse udvidet

Klejnsmed

Faglært skibsass.

Civilstand: Kæreste Maria

År til søs: 1 år DFDS

5 år Mærsk Supply

Jeg har stået i lære i en mindre produktionsvirksomhed, Pentre group HEAS A/S, lige syd for Køge, som var en virksomhed med speciale i kabelspoler og tromler i alle størrelser. Når jeg skriver virksomheden i datid, er det fordi den er blevet overgået af den i dag velkendte skæbne, med at blive outsourced til et østland.

Efter endt læretid skulle der ske noget, så jeg havde kortvarig ansættelse hos forskellige smedemestre, indtil jeg læste om Frederikshavn Søfartsskole og faglært skibsassistent. Det var lige mig. Sommeren 98 stod jeg med alle papirerne og søgte uden held hyre forskellige steder. Søformidlingen i Ålborg hjalp så med et job som motormand på "King of Scandinavia", hvor jeg var 1 år.

Jeg søgte Mærsk igen, og fik hyre i Supply. Der har jeg haft 5 rigtig gode år til søs, med menneskelige, og slet ikke mindst faglige, udfordringer. Når man ikke altid lige har mulighed for at få reservedele, kræver det at man er lidt kreativ for at man kan få damperen til at sejle. Menneskeligt har det været udfordrende at sejle på det vestlige Afrika, med megen fattigdom og en anden holdning til tingene,

men også med blandede besætninger, hvor man lærer at arbejde sammen med forskellige kulturer. Det er blevet en del af dansk søfart, og er ikke til at komme udenom i fremtiden.

På det faglige område, startede jeg hurtigt med at blive valgt til talsmand for lærlingene i min læretid. Kort efter blev jeg valgt til formand for den lokale lærlingeklub i Metal Haslev, og efter et år til lærlingeformand for distrikt 7, som dækker 2/3 af Sjælland.

På et tidspunkt blev jeg spurgt, om jeg ville være med til at starte et projekt op i LO, som gik ud på at uddanne ungdomsledere, igangsættere og undervisere i fagbevægelsen.

Jeg var med som kursist på det første kursus som varede næsten et år og foregik i fritiden. Det var en hård, men også spændende tid.

Efter endt læretid mistede jeg lidt af kontakten til det faglige da jeg kom ud at sejle, men havde dog jævnlig kontakt med Metal Søfart. Det seneste par år er kontakten blevet nærmere hvor jeg har været med i overenskomstforhandlingerne for Supply.

Vi æder os ihjel. I gamle dage døde de fattige af sult. Fremover vil de dø af fedme. Hvad er forklaringen? Vi har spist mærkelig mad i 10.000 år, men først nu eksploderer fedmeepidemien. Hvad er det, der er ved at ske?

Født: 1969 i Esbjerg
Gift: siden 2001 med Cindy
Børn: ingen
Kat: Sigurd
Fritid: Fodbold, rockmusik, bøger
m.m.

Uddannelse

Student v. Esbjerg Gymnasium
(1989)

Cand. Mag. i Sprog & Internationale
Forhold v. Aalborg Universitet (1996)

Kurser

Testrup Højskole (1990)

WebDesign (2000)

Den kollektive arbejdsret (2004)

Merkonom i Arbejdsret (2004)

Jobs

Den Danske Ambassade i London,
Praktikant (1994)

Faglig konsulent
Christian Petersen
Alder: 36
Ansæt DSRF: 2003
CO-Søfart

ICL UK, Kundeservicemedarbejder
(1998-1999)

MatchMaker A/S i København, Web
administrator (2000-2002)

DSRF, Faglig sekretær (2003-2005)

Det egentlige problem er ensformigheden. Altid slik, altid chips, altid arbejde, altid alkohol, altid popmusik, altid avislæsning. Afhængighed opstår, fordi man ikke har noget alternativ til at få mere af det man får i forvejen.

Bogholder
Vivi Puge
Ansæt DSRF: 1998
CO-Søfart

Gik samtidig på Niels Brock og tog kurser i almindelig samt elektronisk bogføring samt regnskab.

Dernæst gik turen til Halmtorvet. Dog ikke til en flise men som bogholder mm hos en bogtrykker i Krusågade.

Her kom jeg i kontakt med DSRF's EDB konsulent, som en dag kontaktede mig og spurgte om jeg var interesseret i et deltidsjob i foreningen. Det var jeg og efter et møde med den tidligere formand Annette Ditlevsen, blev jeg ansat i DSRF den 1. marts 1998.

Da vores nuværende formand blev valgt i 1999 blev jeg ansat på fuld tid.

Jeg er født og opvokset i Nakskov. Efter endt skolegang stod jeg 4 år i lære i en manufakturforretning som det hed dengang. I dag vil man vel kalde det en "kludebutik". Efter at have arbejdet inden for faget i nogle år, dog afbrudt af seks måneder som "Mothers Help" i London, blev jeg hjemmeløbende husmor mens mine børn var små.

Da jeg fik lyst til at komme ud i det pulserende liv igen, fik jeg arbejde i en bank hvor jeg var ansat i næsten 5 år. Skiftede derefter til Tryk Forsikring hvor jeg var ansat i 10 år.

Flyttede i 1988 fra Lolland og til Næstved. Fik kontorjob i København i et firma der solgte rengøringsmidler og forsøgte, ene kvinde, efter bedste evne at holde styr på de syv mandlige sælgere der var ansat.

Fedme opstår, når de relativt fattige er absolut rige nok til at kunne bruge fødeindtagelse som fornøjelse. Og ikke behøver at knokle kalorierne ud igen gennem hårdt fysisk arbejde næste dag.

Kontorassistent

Susanne Jensen

Alder: 45

Ansæt Dansk Metal: 1997

CO-Søfart

Gift og har tre børn + 2 børnebørn
Folkeskole afsluttet med 10. klasse

Job:

Ansæt og uddannet som kontorassistent indenfor postvæsenet i perioden 1976-1980.

Ansæt i Københavns Postterminal som kontorassistent fra 1980-1985.

Valgt som tillidsrepræsentant i 1981.

Valgt som områdetillidsrepræsentant for kontorassistenterne i København indenfor Dansk Post- og Telegraafforening i perioden 1982-1985.

Ansæt som sekretær i Postarbejdernes Fagforening i perioden 1985 til september 1994.

Ansæt som personalesekretær i Forenin-

gen Socialt Boligbyggeri i perioden 1994 til oktober 1997.

Ansæt i Dansk Metal (Metal Søfart) som sekretær for formand og næstformand fra 20. oktober 1997.

Uddannelses/Kursusforløb.

Grundkurser 1 til 4

Arbejdsmarked og Samfund

Arbejdsret 1 og 2

Foreningsteknik

Personlig Kommunikation

Foreningskommunikation

Samarbejdsaftaler Statslig Sektor

Socialpædagogisk grundkursus

Ovennævnte kurser er taget i perioden fra 1981 til 1993.

Herudover:

EDB-grundkursus

Partner Tekstbehandling

WordPerfect

WordPerfect til Windows 6.0

TaskTimer

Kursus i hjemmeside Frontpage

....Og alligevel fejrer vi nytår kun et par kilogram tungere end sidst. Det er en imponerende præcision, som langt overgår, hvad hvidkitlede kalorietællere kan byde på.

**Kontorelev
Barno Jensen**

Alder: 40

Ansæt DSRF: 2001 og igen i 2005

CO-Søfart

The neverending Story

Født på Tranebjerg Sygehus på Samsø 6. marts 1966 – opvokset i Toftebjerg, en lille by med 30 husstande. Gået ud af folkeskolen da jeg fik smag for "livet på den anden side". Efter den første erhvervspraktik i 10. klasse. Gik i "Mesterlære" som Butiksslager 01.01. 1982. Tilbragte 14 år i denne branche, som stort set bragte mig landet rundt, afsluttende med 4 år som selvstændig i den samme butik som jeg var blevet udlært i – ringen sluttet – tid til stilskitte.

Job som CateringAssistent (*eller CatAss – som englændere nok aldrig ville sige*) hos Samsø Linien. Blev ret hurtigt valgt til tillidsrepræsentant og, efter 6 år på Kattegats vilde våger, åbnede muligheden sig for at blive faglig sekretær hos Dansk Sø-Restaurations Forening. Måtte dog hurtigt indse at to små børn og kone på Samsø ikke harmonerede med fuldtidsjob i hovedstaden. Beholdt kontakten til foreningen via post i bestyrelsen og forretningsudvalget

sideløbende med jobs som stationsleder på en lokalradio og som hushovmester på "Dansebjerg" på Samsø. Efter en tur ud af "de knuste drømmes boulevard", ventede den uundgåelige skilsmisse fra familie og Samsø. Det åbnede muligheden for et comeback som kontorelev i "Sø-resten", hvor skolegang på Niels Brock, i skrivende stund, fylder hverdagen.

Man må prøve sig frem... En ny kost, som man er rolig med og er i balance med at spise. Man må ikke opleve den som sølle og som en straf. Man skal gå glad til sin mad.

Kontorassistent

Lotte Dehn

Alder: 45

Ansæt Dansk Metal: 1993

Halv CO-Søfart, halv Metal Søfart A-kasse

Efter en tid som arbejdsløs med 2 små børn, fik jeg et barselsvikariat som kontorassistent i Dansk Metal. Dette vikariat blev forlænget et par gange før jeg blev fastansat. Det er nu over 12 år siden jeg startede i Metal Søfart a-kasse.

I daglig tale er mit navn Lotte Dehn. Jeg er født i december 59, er gift og har 2 store børn.

Fritiden har de sidste 6 år været koncentreret om vores sejlbåd, en dejlig 36 fods fiberbåd, hvor vi har tilbragt de fleste weekender og al sommerferie ombord. Dog har vi kun været i de indre danske farvande.

Igennem mit voksenliv har jeg prøvet lidt af hvert, fra pædagogmedhjælper, personlig plejer, forretning og kontor m.m.

Eftersom jeg selv havde prøvet hvordan det var at være arbejdsløs/langtidsledig, havde jeg interesse for området og suppleret med flere kurser blev jeg godt bekendt med arbejdsløshedsloven og forretningsgangen.

I CO-Søfart er mine daglige funktioner både a-kasse sagsbehandler og sekretær, hvilket giver en større berøringsflade med medlemmer og samarbejdspartnere indenfor begge områder. Det er en stor udfordring, som jeg med glæde har taget imod.

Fedme kan ses som en form for mistillid til tilværelsen: Mon jeg får nok at spise i morgen?

Kasserer
Ove Larsen
Alder: 61
Ansæt Dansk Metal: 1988 (1977)
Metal Søfart - A-kasse

blev fastansat i metal i 1988.

Blev ansat i Metal Søfart 1. juni 1994, hvor det mest drejede sig om A-kassen.

Jeg oplever A-kassearbejdet som værende spændende og interessant.

Uddannet som maskinarbejder på Kyndbyværket i 1965.

Fik hyre 15. april 1965 som maskinasistent i "Concordline". Sejlede til januar 1970 hvor jeg gik i land og fik arbejde som reparatør på Frederikssund Svin slagteri. Efter 1 år kom jeg tilbage til Kyndbyværket, hvor jeg arbejdede som reparatør i turbineafdelingen i 17 år.

Jeg blev valgt som honorarlønnet kasserer i Metal Frederikssund i maj 1977 og

Det er vældig godt at motionere, men isoleret en skidt metode til at tabe sig, fordi man får så vældig meget appetit af det Det er langt vigtigere at være i form, end at være slank.

Kasserer
Corlis Hansen
Alder: 39
Ansæt DSRF: 1999
DSRF - kasserer

Tog først i 90'erne nogle edb og regnskabskurser.

Sejlede i 1993 som informationsassistent i Europa Linien A/S.

Født på Frederiksberg i 1966. Flyttede som 4-årig til Greve, hvor jeg er opvokset. Afsluttede folkeskolens 10 kl. udvidede afgangseksamen i 1982, hvorefter jeg gik et år på matematisk linie på Greve Gymnasium.

Gymnasieinstitutionen var ikke noget der tiltalte mig og jeg ville gerne ud at sejle, så jeg valgte at ændre studiested til Københavns Navigationsskole.

Afsluttede uddannelse som radiotelegrafist i 1985.

Mødte på Navigationsskolen mit livs ud-kårne og flyttede til København som 18 årig.

Sejlede som radiotelegrafist i A.P. Møller Containerfart i årene 1987 til 1989.

Har derefter prøvet lidt forskelligt bl.a. sekretær/bogholder i et reklamebureau, butiksassistent og hjemmehjælper.

Flyttede i 1991 til Vordingborg, hvor jeg siden har boet, fået 2 børn, holdt kobberbryllup og hvad man nu ellers laver i det daglige.

Besluttede så at opgradere min uddannelse til noget brugbart og læste til Informatik assistent på Vordingborg Handelsskole, med en pause på et års tid til barselsorlov. Afsluttede i 1998 uddannelsen og holdt derefter endnu en barselsorlov.

Har siden 1999 været ansat i Dansk Sø-Restaurations Forening som kasserer / faglig medhjælper.

I min fritid læser jeg en masse bøger, alt har interesse, men favoritten er og bliver Tolkiens – Ringenes Herre.

I sommer "halvåret" sejler familien gerne ud i et stort skrummel af et gammelt jernskib, som er bygget på Lindø.

Motion er udtryk for en industrialisering af bevægelsen.... Motion er mere et tegn på sundhed end årsag til den.

Ole Philipsen	CO-Søfart	Formand	26 37 12 35	op@co-sea.dk
Børge Dyrholm	CO-Søfart	Næstformand	36 36 55 90	bd@co-sea.dk
Ole Strandberg	CO-Søfart	Faglig sekretær	36 36 55 89	os@co-sea.dk
Martin V. Nielsen	CO-Søfart	Faglig konsulent	36 36 55 92	mn@co-sea.dk
Christian Petersen	CO-Søfart	Faglig konsulent	36 36 55 86	cp@co-sea.dk
Vivi Puge	CO-Søfart	Bogholder	36 36 55 87	vp@co-sea.dk
Susanne Jensen	CO-Søfart	Kontorassistent	36 36 55 93	sj@co-sea.dk
Bamo Jensen	CO-Søfart	Kontorelev		bj@co-sea.dk
Lotte Dehn	CO-Søfart+Metal Søfart(A-kasse)	Kontorassistent	36 36 55 94	ld@co-sea.dk
Ove Larsen	Metal Søfart (A-kasse)	Kasserer	33 14 84 36	0000ovl@danskmetal.dk
Corlis Hansen	DSRF	Kasserer	36 36 55 88	kasserer@dsrf.dk

For det andet kræver det tid at lave sund kost... Det er her, vi står ved en afgørende skillevej, hver især og vort samfund: Har vi råd til at spise sundt? Eller er vi nød til at være fede?

NAUTILUS

Karteldannelse mellem engelske NUMAST (National Union of Marine, Aviation and Shipping Transport Officers) og hollandske FWZ.

Næsten sideløbende og samtidig med at vi i Danmark har søsat CO-Søfart, har den engelske officersorganisation, og den hollandske fagforening FWZ (en sammenvokset organisation som rummer alle søfarende), søsat en grænseoverskridende karteldannelse.

Nautilus er, som mange vil huske, navnet på Jules Vernes kolofantastiske undervandsbåd - og er siden blevet brugt i et ual af nautiske sammenhænge.

Fra en stor artikel i "TELEGRAPH", the journal of NUMAST, og fra direkte korrespondance mellem CO-Søfart og NUMAST, kan vi fortælle følgende om konstruktionen Nautilus:

Primærsigtet er koordination mellem to fagforeninger som har fælles interesser såvel globalt som indenfor den europæiske union.

Nautilus er ikke en lukket organisation, men er åben for ligesindede fagforeninger i EU. Målet er "One Union", stærk, autonom og forenet i forsvaret for medlemsinteresserne i en global industri. Nautilus vil konsekvensmæssigt udvikles fra en føderation af 2 foreninger til en forening. Efter planen tænkes den endelige fusion realisabel i 2008.

Den foreløbige målsætning er at beskytte be-

skæftigelsen af britiske og hollandske søfarende, og stoppe "udflagningen" af jobs.

Nautilus vil gennem fællesrepræsentation, koordinere britiske og hollandske søfarendes indflydelse i internationale og regionale sammenhænge, såsom i IMO, ILO, ITF og ETF.

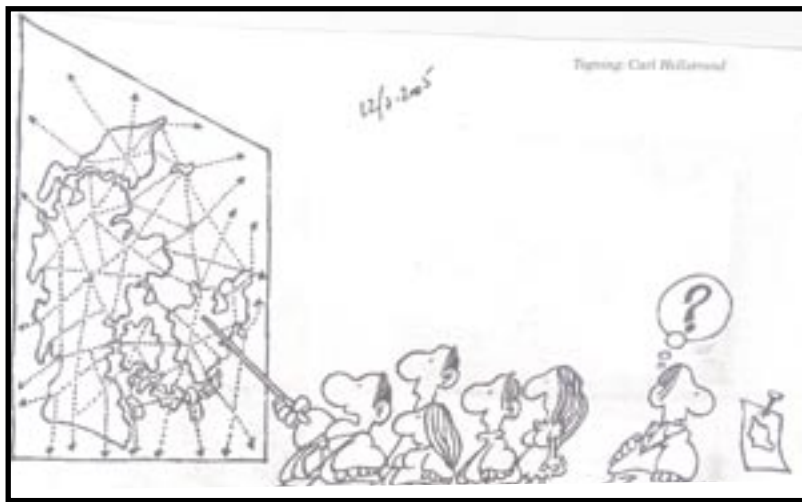
Nautilus vil også søge at udvikle politikker og strategier på områder som professionelt har betydning for medlemmerne, såsom: Pirateri, væbnede røverier til søs, kriminalisering af søfarende, globalt udbud af officerer, certifikater og arbejdsvilkår generelt set.

Medlemsmæssigt omfatter Nautilus ca. 5.000 medlemmer fra FWZ og 19.000 fra NUMAST. Generalsekretæren for NUMAST, Brian Orrell, er i øvrigt formand for "seafarers section" og FPC i ITF.

"Amerikanerne er blevet mere fede, samtidig med at de har anvendt en stadig mindre del af deres disponible indkomst på mad" Stivelse og sukker er billige, fordi de produceres i enorme mængder. De produceres i enorme mængder, fordi de kunne gøres billige. Det er altså historien om landbruget.

BORNHOLMSTIDENDE OG BORNHOLMSTRAFIKKEN KÆRLIGHED FRA FØRSTE BLIK

Konflikten blev heldigvis undgået, men ikke desto mindre har det været lærerigt at følge med i den daglige debat i avisen, som hver eneste dag har større eller mindre indlæg om "trafikken". I juni måned kan vi således tælle 40 udklip og har sikkert overset nogle indlæg i den daglige scanning.

At BornholmsTrafikken optager sindene hos bornholmerne, vidste vi sådan set godt. Det er øens livsnerve på godt og ondt, og med de seneste års trafikale turbulens, har trafikken forhold fyldt godt op i den daglige konversation, hvor alle har en mening om fragtpriiser, ankomst-tider, farven på dørhåndtagene og meget meget mere.

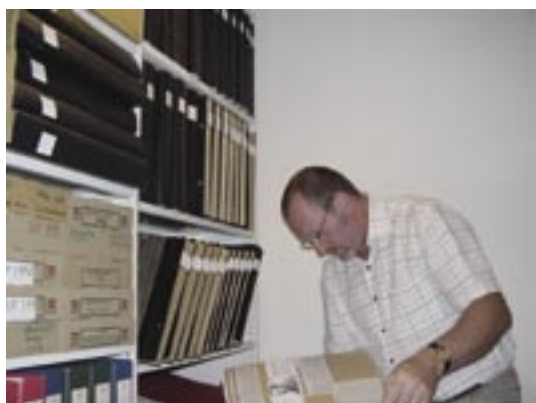
Under årets overenskomstforhandlinger mellem foreningen og BHT, besluttede vi at erholde et abonnement på øens sidste store dagblad (den socialdemokratiske "Bornholmeren" fik tvangsmæssigt nøglen drejet om 25. oktober 1994). Der var reelle udsigter til en sommerkonflikt, og en journalist fra Bornholmstidende ringede næsten dagligt og spurgte om nyt. Hvis der blev konflikt, var det vigtigt for os at følge intimt med.

Overskrifterne lyder f.eks.:

*Mismod efter ministerbesøg
Lønspring for de lavest lønnede
Mads Kofods kreativitet
Povl Anker skal i sving
Båndafskrift af et interview
Rederi fyrer godschefen
Overenskomst til urafstemning
Stort spild af kapacitet
En god oplevelse
Færgerne er ikke et problem
Mads Kofod... Bevar optimismen
Uro blandt færgernes erhvervskunder
(ovenstående dækker perioden 1-6/6)*

Efter 2 måneder har vi nu læst os frem til at der er tale om intet mindre end et ægteskab mellem de to. Avis og trafik. Uden hinanden hang det dårlig sammen. Der er en højere symbiose i historien som af-

Grønthandlerne er blevet markant bedre gennem de seneste årtier på grund af indvandrere... Derfor kunne man forestille sig, at en kombination af danskere og nydanskere ville være meget stærk, hvis der skulle udvikles sund mad, som er tiltalende for vesterlændinge, men baseret på mellemøstlige madformer.

spejler øens kærlighed til trafikkselskabet. Det er ikke statens eller nu aktionærernes, det er bornholmerens helt egen og private blodbane.

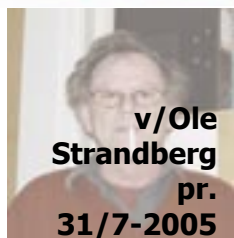
I Rønne havn fik vi lov at tage et kig i arkiverne, hvor der er samlet scrapbøger siden 1916. De fylder nogle hyldemeter og kunne nok være et studie værd. På billederne her på siderne bladrer O.B. Larsen lidt rundt i arkivet til ære for fotografen.

Vi efterlyser en som kunne tænke sig at klippe historien sammen, for alvor og sjov. Med humor og bedskhed til eftertanke.

De to tegninger fra 12/7 bringes med tilladelse fra Carl Hellstrand.

Hvis vi gør noget før de andre, kommer vi til at tjene penge på eksport.

FAGLIGE SAGER og noter.

28. juni med deltagelse af forening, rederi, chiefpurser og foreningens tillidsrepræsentant.

Mødetidspunkter "Princess"

Siden begyndelsen af 2005 har cateringansatte med bopæl i det nordjydske, haft et urimeligt problem med mødetider på skibets overliggerdag i Göteborg. Baggrunden er Stena Line's vintersejlsplaner og chiefpurserens krav om at alle skal være klar i terminalen før skibets ankomst. Det har i praksis betydet 5 timers kajventetid for de pågældende, medens alle andre har haft tilladelse til at møde en halv times tid efter skibets ankomst, med en perfekt passende senere rejseplan.

Spørgsmålet har været næsten utåleligt længe diskuteret mellem ansatte og chiefpurser, forening og rederi. Ved flere lejligheder har rederiet givet udtryk for at problemet var løst, og der selvfølgelig ikke skulle være forskelsbehandling personalegrupperne imellem.

Men ikke noget var løst, og ved brev af 25. maj begærede foreningen mæglingssmøde om spørgsmålet.

Mæglingssmødet blev afholdt på skibet d.

Chiefpurseren slog fast at der ikke ville blive fundet en løsning. Mødetiden var driftsmæssigt begrundet i modtagelse af stores, rengøring af skib og krav om overlevering. Personligt ragede det ham hvad dæk og maskine kunne finde ud af, i hans afdeling kunne der ikke skelnes mellem Per og Poul, og mødetid var mødetid. Måske kunne løsningen være at de utilfredse søgte til andre skibe i rederiet, eller skibet kunne alternativt vælge at ansætte flere svenskere med bopæl i Göteborg-området.

Tillidsrepræsentanten forklarede at problemet reelt kunne koges ned til et spørgsmål om et kvarters senere mødetid. I praksis vælger ansatte der er øjeblikkeligt brug for, nemlig at springe aftensmaden over, på samme måde som den meget snævre kabysbesætning ofte vælger at gøre i højsæsonen generelt set. Der er ingen tvivl om at der er krav om spisetid, og hvis fleksibiliteten fra de ansattes side ophører omkring spisetider, er der reelt et kvarter tilbage som baggrund for 5 timers ventetid i terminalen.

*En glad nyhed: Fra og med år 2005 begynder dødeligheden på verdensplan at stige...
Det lyder måske ikke så muntert, men er faktisk den bedste nyhed i rigtig mange
år. For den er udtryk for, at der begynder at være styr på befolkningsudviklingen på
Jorden*

Chiefpurseren afsluttede mødet med en gentagen forsikring om andre skibe for de utilfredse, og/eller flere svenskere i besætningen. Det var en forretning han drev, hvor der ikke kunne tages hensyn til personlige problemer af så latterlig en størrelsesorden som 5 timers ventetid en gang om måneden. Stena Lines sejlplaner var ikke hans problem, og hvis folk valgte at bo på månen var det deres problem.

Efterfølgende mæglingsmødet skrev foreningens formand til ledelsen i DFDS, og foreslog endnu et møde mellem rederi og forening, før der eventuelt ville blive taget fagretslige skridt i sagen.

Rederiet har nu ved brev af 20. juli skåret igennem al den nyttesløse snak på indskutabel vis. Der tillades en senere mødetid for de berørte fra 15. august, hvor Stena Lines vintersejlplan igen træder i kraft. Det meddeles dog samtidig at rederiet overvejer generelle tiltag omkring rejser til og fra skib, med henblik på at reducere udgifterne, men "Sådanne ændringer vil naturligvis komme til at gælde alle, og ikke begrænse sig til udvalgte faggrupper".

Foreningen betragter hermed denne sag for lukket, og sukker over at det skulle tage et halvt år uden arbejdsgiveren kunne skære igennem på et tidligere tidspunkt, overfor en underordnet chef som satte rederiets og foreningens samarbejde over et voldsomt pres.

Som vi har skrevet i et af brevene til rederiet, har vi spurgt os selv i denne sag, om det er rederiet eller skibene som bestemmer!

Milliondom til 3F/Sømændene for DIS-kampagnen i 2003

Den 20. juni 2005 afsagde Arbejdsretten kendelse i en sag, anlagt af Danmarks Rederiforening og Rederiforeningen for mindre skibe mod SiD (nu 3F) og Sømændenes Forbund i Danmark.

De indklagede blev dømt til at betale 3 millioner kroner i bod, at erlægge inden 14 dage.

I indledningen til Arbejdsrettens kendelse hedder det:

"Denne sag drejer sig om, hvorvidt en annoncekampagne iværksat af SiD/Sømændenes Forbund i Danmark er et ulovligt og overenskomststridigt kampskridt, samt om retsmæssigheden af en af forbundet iværksat vedtagelse af en ITF-resolution, der erklærer Dansk Internationalt Skibsregister for "Flag of Convenience".

I rettens konklusioner hedder det:

"Arbejdsretten finder, at denne annoncering klart er egnet til at skabe usikkerhed med hensyn til driftssikkerheden hos de danske rederier. Ydermere må annoncerne anses for utilbørlige henset til karakteren og grovheden af de enkelte annoncetekster, der i visse tilfælde er kædet sammen med navngivne, danske rederier. På denne baggrund, og da der er tale om kampskridt til støtte for overenskomstkrav, der strider mod lovgivningen, finder Arbejdsretten det ubetænkeligt at fastslå, at annoncekampagnen er et overenskomststridigt og ulovligt kampskridt.....tillægges vægt, at indklagede har søgt at opnå en over-

"For første gang siden istiden sluttede får menneskeheden en chance for at konsolidere sig".

enskomstordning, der klart strider imod den lovbestemte kompetencefordeling af overenskomstområdet, og at dette har fundet sted igennem en årrække. Samtidig har de indklagede bevidst udsat klagerne medlemmer for en risiko for skade og søgt at nedsætte disses omdømme på internationalt plan, hvilket forhold indklagede ydermere har fortsat, efter at denne sag var anlagt ved Arbejdsretten. Endelig må der lægges vægt på annoncekampagnens store økonomiske omfang".

Som bekendt udgav foreningen ultimo 2003 et særnummer af fagbladet, hvori vi analyserede SID's kampagne, og hvor foreningen tog skarpt afstand fra indhold, etik og for den sags skyld æstetikken i kampagnen. Den var, som vi skrev, usmagelig overordnet set, og de konkrete historier fyldt med forkertheder og fordrejninger.

Nu må vi til gengæld konstatere at vi finder Arbejdsrettens dom forbløffende. Det er ikke vanskeligt at associere til ordvalg omkring knægtelse af ytringsfriheden. Kampagnen var og forblev politisk i et uheldigt debatskabende forsøg på at ændre DIS-loven.

Konsekvensmæssigt vil det også være rimeligt at idømme Ekstrabladet og Se og Hør milliarddomme for daglige løgnagtige fordrejninger af historier "som skal sælge" før de skal være "stuerene". Det er nu engang prisen for vores højt besungne ytringsfrihed, at pænhed og smuds blandes i den offentlige debat, og vi skal langt tilbage (Freddie-sagen måske i 1937), før vores Grundlovsbestemmelse er blevet fortolket så indskrænkende som nu.

Alkoholtester i DFDS er arbejdstid

Efter agurkemediehysteriet i Ekstrabladet/TV2 om drikkeri på danske passagerfærger, gik der forståeligt nok også hysteri i rederiet DFDS, som blev udstillet i første parket. Siden er testeri blevet systematiseret til en daglig foreteelse, også på tidspunkter hvor de ansatte er hevet ud af den sparsomme søvn.

Der har været nogen diskussion om tilfældige test skal betragtes som arbejdstid eller ej. Rederiet har nu medgivet at der er tale om arbejdstid, bl.a. med henvisning til et brev fra rederiet efterfølgende foreningens og RBF's voldgiftssag i 2000 om urintester. Det hedder i brevet:

"Konsekvenser af Voldgiften vedrørende alkohol/hash.

Jeg vil hermed bekræfte at tiden der benyttes ved en kontrolprøve er at betragte som arbejdstid. Endvidere er det en selvfølge at Sømandslovens hviletidsbestemmelser bliver respekteret ved en kontrol".

Rederiet har nu bekræftet at ovenstående også gælder ved de nye tilfældigheds tester.

Barns første sygedag

En voldgiftskendelse har fastslået, at barns første sygedag i overenskomstforståelse betyder, at den ansatte har ret til at anvende første arbejdsdag, uagtet barnets egentlige første sygedag er på en fridag - selvfølgelig under forudsætning af fortsat plejekrævende sygdom.

Breve fra AF

I nogle nye kendelser har Arbejdsmarkedets Ankenævn slået fast, at det ikke længere er en gyldig grund til ikke at møde som forlangt i et brev fra AF, at den pågældende kan godtgøre at han/hun aldrig har modtaget det pågældende brev.

I praksis betyder det altså karantæne hvis et brev ikke er modtaget, fordi det er smidt ud med en stavklammer ved en fejl, eller moster/onkel med adgang til ens post, har forlagt det.

3 konkrete afgørelser:

1) Sag nr. 18

Medlemmets far havde ved et uheld fået brevet med indkaldelsen med sig, idet brevet havde gemt sig i en avis, som han tog med sig, da han tømte postkassen.

Ankenævnet fandt at det ikke var en gyldig grund og medlemmet skulle anses som selvforskyldt ledig. Medlemmet havde givet sin far adgang til samme postkasse, som medlemmet selv modtog sin post i. Nævnet fandt, at medlemmet selv måtte bære den risiko, at hun blev bekendt med sin daglige post.

2) Sag nr. 19

Som årsag til udeblivelsen anførte medlemmet, at han havde modtaget AF's brev den 25. oktober 2003 og herefter havde lagt brevet på sit bord sammen med en stak reklamer. Først om eftermiddagen den 27. oktober kom han i tanke om brevet og åbnede det. Han forsøgte derefter

uden held at komme i kontakt med AF og først den 28. oktober lykkedes det.

Ankenævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at medlemmet havde bekræftet modtagelse af brevet, og at medlemmet selv måtte bære ansvaret for at han ikke åbnede det i rette tid.

3) Sag nr. 20

Medlemmet solgte sin bolig 1. april 2003 og tog midlertidig ophold hos sin søn. Hun meddelte adresseændring til A-kassen den 20. april og bad postvæsenet omadressere sin post.

Den 17. september modtog hun brev fra AF dateret 10. september. Hun ringede til AF og aflyste, samt oplyste om adresseændring.

Direktoratet tiltrådte A-kasse-afgørelsen om manglende rådighed for perioden 1/4 til 17/9 med tilbagebetalingspligt.

I anke henviser medlemmet til at omadresseringen ellers fungerede upåklageligt, og at AF kunne nå hende gennem mobiltelefon og e-mail.

Ankenævnet henviser til krav om skriftlighed ved AF's formidling af arbejde og besiddelse af nummer på mobiltelefon som utilstrækkeligt. Krav om skriftlighed kan endvidere ikke opfyldes digitalt (via e-mail). Der er krav om oplysning af postadresse og ikke e-mail adresse (*Hvad med at opdage at vi skriver 2005!!!*).

Ankenævnet tiltrådte herefter direktoratets afgørelse om tilbagebetalingspligt.

RIDS I DANSK ARBEJDERBEVÆGELSE HISTORIE

(Afsnit 13)

PERIODEN 1890-1899

1896

Tjenestyendeforbundet i Danmark oprettes 2. februar med 3 foreninger og 400 medlemmer. Forbundet har haft svære fødselsvanskeligheder på grund af Tyendeloven som "Jensen & Olsen" kalder en undtagelseslov.

Skotøjsfabrikanterne i København lockouter ca. 600 arbejdere med krav om lønreduktion på 10%. Efter 3 måneders konflikt blev lønnen forhøjet med 15%.

Fakse kalkbrud

Der er langvarig strejke ved Fakse kalkbrud hvor en del korrespondance er bevaret. Fra et par breve som er gengivet i Knud Knudsens "Arbejdskonflikternes historie i Danmark" (1870-1940), er her plukket et uddrag af et brev fra den lokale formand, som forsøger at være optimistisk, men samtidig afslører at udsigterne er sorte:

"Maa jeg bede et Par hjertelige Ord til Dem for mine Fagfæller. Sagerne staar saadan at Direktør Mortensen inden ret længe kommer til at opgive Kampen, da han ikke kan drive det med den daarlige Arbejdskraft. Men Sagen er, at vi mangler Penge og vores Forbund er for lille til paa egen Haand at føre denne Kamp til Sejr. Derfor beder jeg Dem Hr. Redaktør om at komme os til Hjælp igennem Deres meget ærede Blad, som jeg selv er holder af, og skal holdes af en meget stor Del af Foreningens Medlemmer saa snart Kampen er forbi, men de har ingen Penge til Fornyelse nu, da vi har holdt Kampen gaaende i 2½ Maaned. Jeg tænker i Løbet af 3 Uger vil Striden nok blive bilagt, naar bare vi kan holde ud saalænge, men her er mange som det kniber haardt for.....Men Redaktør vil De give en kraftig Opfordring til de organiserede Arbejdere Landet over til at samle Bidrag saa er Sejren os sikker inden ret længe. Tak for foregaaende Artikler. Med Social Hilsen. J. Mortensen. Formand for Arbejdsmændenes Fagforening for Faxe og Omegn." Brevet er dateret 2. april.

Det blev imidlertid en kamp op ad bakke for at få de gamle folk tilbage i arbejde overhovedet, og det var stadig ikke sket for alle i slutningen af august.

Kvindestrejke

Første store kvindestrejke på Rubens Dampvæveri. Samme år forsøger kvinderne hos etatsråd, grosserer Chr. Holm's spinderi, at opnå bedre forhold ved en bønlig skrivelse til grosserer:

"Nedennævnte kvindelige Arbejdere paa Grosserer Jakob Holm og Sønners Reberbane tillader sig herved i al Høflighed at anmode Hr. Etatsraaden om at følgende Forbedringer, saavidt der er Mulighed derfor, maa blive foretagne i Arbejdsvilkaar.

Vi kunne meget ønske at vor nuværende Løn 7 Kr. 20 Øre pr. Uge for Fremtiden maatte blive 9 Kr. ugentlig.....

En Ting, og det maa særlig bemærkes, vil vi anmode Hr. Etatsraaden meget indstændigt

om at faa afskaffet, og det er det nugældende Mulktsystem, der turde maaske være saa meget større Grund til det, da der ikke for Mændene eksisterer noget saadant, hvorfor skal saa Kvinderne underordnes paa den Maade, at der er fastsat Mulk for dem, saavel for at komme for sent som for at bruge for lang Tid til at forrette deres Nødtørft.

Hr. Etatsraaden maa undskylde at vi ser os nødsagede til at skrive nedenstaaende, det er ikke for at anklage nogen, men kun for at gøre det muligt for Hr. Etatsraaden at faa et indblik i Forholdene.

Det er en fastsat Regel at kun 4 Kvinder ad Gangen maa forrette deres Nødtørft, bruger den ene af dem for lang Tid bliver alle 4 mulkterede, gaar der mere end 4 Kvinder ad Gangen F.eks. 5 bliver ligeledes alle mulkterede.....”

Etatsraaden syntes ikke om kvindernes krav selvom brevet var underskrevet både med agtelse og ærbødighed, og det endte med konflikter.

Helsingørs Jærnskijsbyggeri og Maskinfabrik lockouter ca. 1.000 arbejdere. Efter 14 dages konflikt accepteres gennemgående lønforhøjelse.

En **tekstilkonflikt i Silkeborg** på et krav om en timeløn på 25 øre, virker næsten ødelæggende på hele bysamfundet med store demonstrationer, strejkebrydere og sammenstød. Strejken tabes og fagforeningen er stort set ødelagt. Først i januar 2000 blev parterne formelt forligt.

Fra 1897 starter en officiel statistik over arbejdskonflikter udarbejdet af ”Statens statistiske Bureau”.

	Arbejds- standsnin- ger	Antal arbejdere omfattet	Antal tabte arbejdsdage	Tabt arbejdsløn Kr.	Uoplyste konflikter
1897	39		214.600	750.000	72
1898	109		123.000	402.000	38
1899	58		2.828.400	12.199.000	40
1900	55		218.300	600.000	27

1897

”**Dansk Arbejdsmandsforbund**” stiftes 1. januar med 98 foreninger og 14.000 medlemmer.

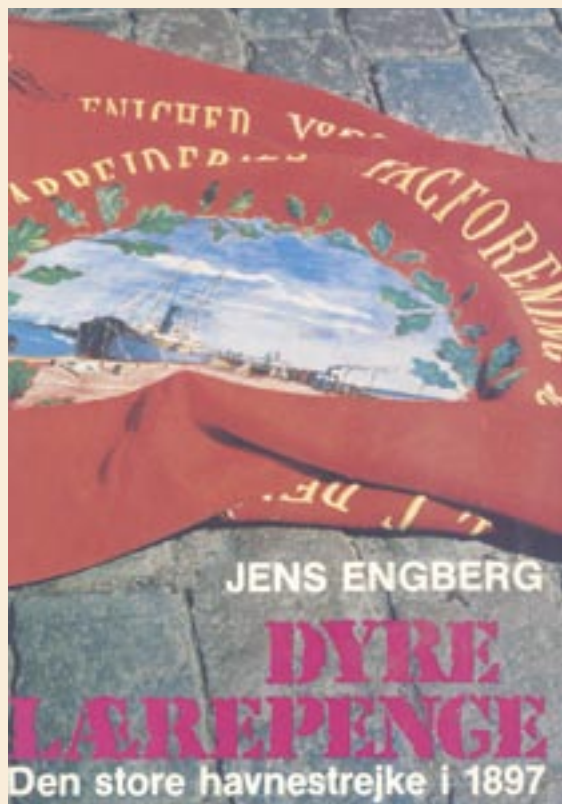
Skibstømrerstrejke i Frederikshavn om lønkrav indledes 3/7 og føres med stor hidsighed i 8 måneder. Borgmesteren nedlægger forbud mod indsamling til de strejkende. Sluttede med anerkendelse af fagforeningen og forlig om lønkrav.

HAVNESTREJKE I ÅRHUS

(efter Jens Engberg's ”Dyre lærepenge, den store havnestrejke i 1897”)

På mange måder ligner århus-konflikten i 1897 en provinsiel miniatureudgave af stor-lockouten i 1899, og kan gerne betragtes som en generalprøve. Den er også farverigt

og detaljeret beskrevet i professor Engberg's historiekritiske bog, hvorfor den får en større omtale her (bogen kan antikvarisk fås for 100 kroner).

Havnearbejde indeholder en arbejdets verdenshistorie for sig, som – desværre – ikke skal skrives her. I Danmark var havnearbejde overvejende løsarbejde helt op til midten af 1970'erne, hvor containere begyndte at fortrænge den manuelle losning og lastning. I slutningen af 1800-tallet var sækkelaster med 100-150 kilo sække almindeligt. Arbejdet var ualmindeligt barskt og havnearbejderne generelt et mere eller mindre foragtet outsider-folkefærd. Mønstringen foregik fra mand til mand, sjak efter sjak, til en navngiven luge på et skib. Når skibet var færdigt fik man sit mønstringskort retur, og var ledig til næste mønstring. I perioder hvor havnen var stille for skibe, levede havnearbejderne ofte et miserabelt liv. Litteraturen har ikke ofret havnearbejdet megen opmærksomhed, men Engberg har fundet nogle klip fra folkemindesamlinger fra 50'erne hvor nogle århusianske efterkommere fortæller.

”Min far havde fået løst arbejde ved havnen, særlig ved kullosning. Det foregik på den

måde, at 3-4 mand skovlede eller gravede kullene i lasten i tønder, som af skibets spil blev hejst op til en løbebro, der fra skibet førte over til jernbanevogne. På denne løbebro gik to mænd, som med et par stænger kunne hægtes til tønderne, bar tønder i land og styrtede dem i jernbanevogne. Et hårdt og støvende arbejde, som foregik i løb dagen igennem. Hvad betalingen angår, husker jeg ikke, men den har nok ikke været særlig strålende. Men jeg husker, hvor snavset og svedt far kom hjem, der var jo ingen lejlighed til at vaske sig. Rengøringen foregik i køkkenet i en spand vand, og efter et fattigt aftensmåltid gik han i seng, træt og forslidt.”

En gammel havnearbejder fortæller: ”Før vi fik kraner, måtte vi bære sække med bomuldsfrøkager, som vejede 250 pund, og ad planker i 14-15 meters højde. Så det var hårdt arbejde på silopakhuset. Hvor vi læssede byvogne og jernbanevogne, havde vi sommetider 1000-1200 tønder sæd på nakken på en formiddag. Og det skulle gå rask til, derfor er mine ben også ødelagt.”

Første fagforening for havnearbejdere i Århus stiftet 26. september 1885, efter et tidligt mislykket forsøg i 1872. Fjendebilledet var ikke så meget arbejdsgiverne, som dampspillet, der i en vis udstrækning kunne erstatte muskelkraften og i øvrigt passes af børn. Det var imidlertid et anonymt indlæg i ”Demokraten” med et regnestykke som viste, at en formand kunne putte 520 kroner i lommen på en given entreprise, mens den enkelte havnearbejder tjente 12, som satte skub i tingene. Brevskriveren opfordrede til at havnearbejderne

i fællesskab skulle overtage arbejdets ledelse. Fra den stiftende generalforsamling 26. september 1885, blev 9 paragraffer med foreningens love aftrykt i "Demokraten". Engberg bemærker at særlig den sidste paragraf var bemærkelsesværdig fordi den advarede mod arbejdsnedlæggelse, medmindre det var strengt nødvendigt. Men det var vel generelt holdningen fra Internationalens tid, at arbejdsnedlæggelser stort set var værst for de strejkende selv. Var arbejdet imidlertid først nedlagt, så skulle der bakkes op. Alligevel var der livlig strejkeaktivitet i slutningen af 80'erne og kampene stod om dampspillet, vinterlønninger og formændenes rolle.

En strejkeafslutning december 1888 uden resultater blev dyr for arbejderne. 18 ældre tilidsrepræsentanter og fortalere for kampen blev blacklistet i havnen og den øvrige by.

I begyndelsen af 90'erne går det bedre og fagforeningens stigende styrke får i 1895 havnens arbejdsgivere til at slutte sig sammen. Samtidig fusionerer større firmaer omkring havnen til monopollignende foretagender som f.eks. KFK (Korn- og foderstofkompagniet).

Januar 1896 overtager arbejdsgiverne formandsarbejdet i havnen, et arbejde fagforeningen længe havde erklæret måtte tilhøre dem selv. Foråret 1896 forhandles om overenskomst og faste akkordsatser fremfor timelønninger. Efter en kort strejke indgås overenskomst. Overenskomsten indeholdt intet om konflikter og varslinger og det fik betydning i 1897.

Vinteren 1896-97 bryder en voldsom havnearbejderstrejke ud i Hamburg som ryster hele Tyskland. Strejken i Århus er en direkte følge af den langt voldsommere historie i Tyskland, medens strejkernes årsag var fælles, med baggrund i en situation som kunne genfindes i havnebyer over hele verdenen.

Det økonomiske opsving var mærkbart fra midten af 90'erne, fragtraterne steg, havnene blev fyldt med skibe og arbejdsløsheden faldt. I juli strejkede havnearbejderne i Hamburg i to korte perioder. Begge strejker blev vundet. Den 20. november besluttede man sig på ny for strejke på trods af advarsler fra det tyske socialdemokrati og fagforeningsledelsen. Fra starten af december var 10.000 havnearbejdere og sømænd omfattet. Tusindvis af skruebrækkere blev indkvarteret i havneområdet og politiet lagde en ring om havnen. Kampen blev ubønhørlig og den 6. februar 1897 valgte et flertal at give op. Samme aften udviklede situationen sig i Hamburg til regulære gadekampe mellem de strejkende og skruebrækkerne. Den besindige socialdemokratiske fagbevægelse kom styrket ud af situationen og høgene fra arbejdsgiverne blev svækket, fordi deres hårdnakkethed havde ført til store tab midt i det økonomiske opsving.

Peter Sabroe, kendt for sit enorme sociale engagement gennem årtier, var udsendt korrespondent for "Demokraten" i Hamburg, og i Århus fulgte man godt med. Der kom indtrængende bønner om hjælp til Dansk Arbejdsmands Forbund hvor havnearbejderne var tilsluttet.

Den 9. december løb "Laura" ind i Århus havn med stykgods lastet af skruebrækkere i Hamburg til en sodafabrik. Havnearbejderne besluttede ikke at losse skibet, som derefter blev losset af skibsbesætningen under politibeskyttelse, men ingen ville køre det bort til modtageren, som beordrede 4 arbejdere fra fabrikken til at hente det. De nægtede og blev fyret. Sodafabrikken var et lille foretagende og ikke medlem af havnens arbejdsgi-

verforening. Alligevel meddelte bestyrelsen for denne d. 10/12, at overenskomsten med havnearbejderne var opsagt med virkning fra den 1. april 1897. Der var en del strid om den juridiske situation og hvad som udløste hvad, medens alle ventede spændt på det næste skib fra Hamburg. Det skete den 31/12 hvor et sejskib kom ind med 700 sække oliekgager til KFK.

Havnearbejderne meddelte fra en generalforsamling at skibet, og andre skibe lastet i Hamburg med last til KFK, i de næste 14 dage kunne blive udlosset, men så skulle det også være slut med skibe fra Hamburg (oplysningerne er fra "Demokraten" og ikke bekræftede af anden kilde). Det spøjte samtidig med lockout trusler. Arbejdsgiverne svarede den 2. januar enstemmigt nej til at imødekomme havnearbejderne og det udløste generalstrejke over hele havnen.

Den 4. januar blev der med det nystiftede Dansk Arbejdsmands Forbunds mellemkomst forhandlet forlig, og der blev opnået enighed om en forligsskitse som imidlertid næste dag blev forkastet af bestyrelsen i arbejdsgiverforeningen. Samtidig blev overenskomsten ophævet med øjeblikkelig virkning, og det var i virkeligheden det eneste brud på overenskomsten som fandt sted i forbindelse med havnekonflikten.

Der var nu lagt an til kamp på livet og noget tilsvarende som i jernkonflikten et par år tidligere. De centrale arbejderorganisationer var valne og troede ikke konflikten kunne vindes, men nu var den der, og måtte støttes.

I alt strejkede ca. 500 havnearbejdere svarende til omkring det halve dagligt i arbejde. Kampen stod nu om skruerbrækkerne og den blev hæftig, kort og aldeles tabt for arbejderne. Et par aviscitater illustrerer situationen fra 2 vinkler:

"Demokraten":

"Der vil blive lokket, og der vil blive truet, men stå fast på kammeratskabets love. Husk, at den, der engang har optrådt som hædersmand (= skruerbrækker), er mærket og stemplet alle sine dage. Vid, at kapitalisterne selv foragter de individer, som tager sig Judasgerningen på. Bliv borte fra Aarhus! Styr ikke Jer selv i ulykke og forbryd Jer mod kammeraterne".

Medens "Aarhus Stifstidende" kan se lyset for arbejdsgiverne:

"Vi foreslår i dette øjemed, at Havneudvalget eller Byrådet opretter et fast havnekorps af arbejdere med kommunal ansættelse, fast lønnede året igennem af havnen eller byen, og hvis hverv skal være at besørge al losning og ladning i Århus havn..... Derved sikrer man sig mod al den uro og de evindelige strejker og besværligheder, der nu hvert øjeblik bringer konflikter ved havnen."

OleS, fortsættes næste nr.